

Plou

Un relat de: [annabella pampallugues](#)

Continua plovent, però poc
i amb el vent, que es suau
les gotes esdevenen nimfes
surant sense ales,
negant-me del seu blau.
Perquè la pluja és blava
blava i malenconiosa
d'eixa tristesa que necessitem
com qui necessita beure.
L'aigua m'ha fregat la cara
me n'ha llevat les penes
i he agafat l'aigua amb les mans
com qui agafa un diamant.
He tornat a casa, on la llar està encesa
i he vist evaporar-se la gota que havia pres;
ara dormo en el foc, amb un abric de pluja
i esperant que plogui també demà.